

Lehet egy igaz történet, Lehet mese, mégis szép.
Hallgasd, hogy történt velük,
A hullám s a szikla szerelmét.

A büszke sziklaférfi ott állt egyedül
Körbetáncolták a hullámszeretők.

A büszke sziklaszív, tébolyult pillanat,
Egy szeretői csók, ő is mindent akart.
Száz magányos év már tűnjön végre el,
Vigyél el és ölelj!

Lehet egy igaz történet,
Lehet mese, mégis szép.
A büszke szikla elgyengült
Ha hullámkarok ölelték.

A büszke sziklaszív már forró lázban ég,
Ha szép szerelme szól, ő mindenre kész.

A büszke sziklaszív, már semmitől se félt,
Ha hullámszeretője az ajkához ért.
Ha hullám csókja hív, mélysége csábító,
Ha ott lehetek veled, nekem is ott a jó.

Egy másik sziklaszív, ott fenn a hegytetőn,
Már őt csábítja el, egy újabb szeretőt.
Egy hulló kődarab, egy régi sziklaszív
Ugyan kit érdekel, mikor másik hív?

Egy csalfa pillanat, de túl nagy lett az ár,
Az ottfelejtett nap, a kék látóhatár,
Nincs már visszaút, fáradtan zuhanok,
És nincs már sziklaszív, elsüllyedt kő vagyok...